

परिव

माणविशिष्टम् । परिमातयम् । परिमाणीयम् ।
 (यथा, रघुः । १ । ३० ।
 “माभूदाश्रमपीडति परिमेयपुरःसरौ ।
 अनुभावविशेषात् । मेनापरिगताविव ॥”)
 परिमोक्षः, पुं, (परितो मोक्षः परिवागः ।) मल-
 वागः । यथा, श्रीभागवते २ । ६ । १० ।
 “पायुर्यमस्य मित्रस्य परिमोक्षस्य वारदः ।
 हिंसाया निवृत्तेर्मन्त्रोर्निरयस्य गुहं स्तुतम् ॥”
 “परिमोक्षस्य मलवागस्य । पायुरिन्द्रियं गुहं
 स्थानम् । निवृत्तेरलम्बाः ॥” इति तट्टीकायां
 श्रीधरस्वामी ॥ * ॥ परित्राणम् । यथा, विष्णु-
 धर्मोत्तरे ।
 “सर्वाशुभानां परिमोक्षकारि
 संपूजनं देववरस्य विष्णोः ।”
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 (विमुक्तिः । यथा, महाभारते । १ । २ । १६० ।
 “कर्मस्य परिमोक्षोऽत्र कुक्षलाभ्यां पुरन्दरात् ॥”)
 परिमोषी, [न] त्रि, (परिसुष्णातीति । परि +
 सुष् + श्निः ।) परिमोषणशीलः । चौरः ।
 (इति हेमचन्द्रः । ३ । ४६ ॥)
 परिमर्मा, पुं, (परिमर्माते इति । परि + रभि +
 चञ् । “रभेरश्वितोः ।” ७ । १ । ६३ । इति
 तुम् ।) आलिङ्गनम् । इत्यमरः । ३ । २ । ३० ॥
 (यथा, गीतगोविन्दे । ५ । ७ ।
 “ध्यायंस्वामनिशं जपन्नपि तवैवालापमन्त्रावलीं
 मयस्त्वक्तुं च कुम्भनिर्भरपरोरम्भान्दतं वाञ्छति ॥”)
 परिवत्सरः, पुं, वत्सरः । इति जटाधरः । वत्सर-
 विशेषः । यथा, मलमासतत्त्वे ।
 “शकाब्दात् पञ्चभिः शेषात् समाद्यादिषु वत्सराः ।
 सम्यरीदातुपूर्वाच्च तथोदापूर्वका मताः ॥”
 “परिपूर्वे तथादानं यवानाच्च द्विजोत्तमाः ॥”
 इति विष्णुधर्मोत्तरम् ॥
 परिवर्जनं, स्त्री, (परिवर्ज्यते, परिवर्ज्यते प्राणैर्येन ।
 परि + वृज् + शिच् + श्रुट् ।) मारणम् । इत्य-
 मरः । २ । ८ । ११४ ॥ (भावे श्रुट् ।) परिव्रागः ।
 यथा, उद्भटः ।
 “गोप्यो न दोषो मथुराङ्गनानां
 धूर्तस्य क्षणस्य हि रीतिरेषा ।
 विपर्ययो येन कृतः स्वपित्री-
 स्तस्योपपत्नीपरिवर्जनं किम् ॥”
 परिवर्जननीया यथा, कौर्मि उपरिभागे १५ अः ।
 “एकश्रयासनं पंक्तिभाषकात्ममिश्रणम् ।
 याजनाध्ययने योनिस्तथैव सहभोजनम् ॥
 सहाध्यायस्तु दशमः सहयाजनमेव च ।
 एकादश समुहिता दोषाः साङ्गर्थसङ्गिताः ॥
 समीपे चाप्यवस्थानात् पापं संक्रमते वृणाम् ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन साङ्गर्थं परिवर्जयेत् ॥”
 “यस्मिन्देशे न सम्मानो न प्रीतिर्न च बान्धवाः ।
 न च विद्यागमः कश्चित् देशं परिवर्जयेत् ॥”
 इति चाणक्यम् ॥
 “ब्राह्मणं बालिशं चक्षुमयोद्धारं विशं जडम् ।
 शूद्रमचरसंयुक्तं दूरतः परिवर्जयेत् ॥

परिव

कुभायाश्च कुमित्रश्च कुराजानं कुसौहृदम् ।
 कुबन्धुश्च कुदेशश्च दूरतः परिवर्जयेत् ॥”
 इति गरुडपुराणे ११३ अध्यायः ॥
 (“यस्य वै भाषमाणस्य वज्रवृद्धसुरोभृशम् ।
 अन्नश्च च्यवते मुक्तं स्थितश्चापि न जीर्यति ॥
 बलश्च ह्यीयते यस्य दृष्ट्वा चाभिप्रवृद्धते ।
 जायते हृदि शूलश्च तं भिषक् परिवर्जयेत् ॥”
 इति चरकेयेन्द्रियस्थाने षष्ठेऽध्याय उक्तम् ॥)
 परिवर्जः, पुं, (परिवर्जनमिति । परि + वृत् + भावे
 चञ् ।) विनिमयः । (यथा, रामायणे । २ ।
 १०५ । २५ ।
 “हृद्यन्तुःसुखं दृष्ट्वा नवं नवमिवागतम् ।
 ऋतूनां परिवर्तनं प्राणिनां प्राणसंचयः ॥”)
 कूर्मराजः । अपवर्जनम् । इति मेदिनी ॥
 युगान्तः । इति हेमचन्द्रः ॥ गन्धर्विच्छेदः ।
 इति जटाधरः ॥ ऋतुपुत्रस्य दुःसहस्योरसेन
 कलिकन्यानिर्माद्यिगर्भजातापुत्रान्तर्गततौय-
 पुत्रः । (यथा, मार्कण्डेये । ५१ । २ ।
 “अपौ कुमाराः कन्याश्च तथाद्यावतिभीषणाः ।
 दन्ताहृदिस्तयोक्तश्च परिवर्तस्तथापरः ॥”
 तन्नामनिवृत्तिर्यथा तत्रैव १४ श्लोके ।
 “अन्यगर्भे परान् गर्भान् सदैव परिवर्तयन् ।
 रतिमाप्नोति वाक्यश्च विवचोरन्यदेव यत् ॥
 परिवर्तकसंज्ञोऽयं तस्यापि सितसर्वपैः ।
 रघोऽन्नमन्नजप्यैश्च रक्षां कुर्वीत तत्त्ववित् ॥”)
 तस्य पुत्रयोः कर्मादि यथा,—
 “परिवर्तसुतो द्वौ तु विरूपविलसौ द्विज ! ।
 तौ तु दृष्ट्वादिपरिखाप्राकाराम्बोधिसंश्रयौ ।
 गुब्धिग्याः परिवर्तनौ क्रूरतः पादपादियु ।
 क्रोष्टके । परिवर्तः स्याद्गर्भस्यान्योदरात्ततः ॥
 न दृष्ट्वाश्चैव नैवाद्रिं न प्राकारं पयोनिधम् ।
 परिखां न समाक्रामेदबला गर्भधारिणी ॥”
 इति मार्कण्डेयपुराणे । ५१ । ६२—६४ ॥
 परिवर्तनं, स्त्री, (परि + वृत् + श्रुट् ।) परिवर्तः ।
 तत्पथ्यायः । परिदानम् २ विनिमयः ३ नेमेयः ४
 अतिहारः ५ परावर्तः ६ वैभेयः ७ विमयः ८ ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । १६ । १३ ।
 “अङ्गमङ्गपरिवर्तनोचिते
 तस्य निव्यतुरन्यतासुभे ।
 वल्लकी च हृद्यङ्गमम्वना
 वल्लगुवागपि च वामलोचना ॥”)
 परिवर्तिका, स्त्री, मेदुजातसुन्दरोगविशेषः । तक्ष-
 णमाह ।
 “मर्हनात् पीडनाहापि तथेवाप्यभिघाततः ।
 मेदुःकर्मे यदा वायुर्भजते सर्वतश्चरन् ॥
 तदा वातोपच्छन्तु तक्ष्मं परिवर्तते ।
 सवेदनं सदाहृष्ट पाकश्च ब्रजति कश्चित् ॥
 मयोरधस्तात् कोयस्तु ग्रन्थिरूपेण लभते ।
 मारुतागनुसम्भूतां विन्द्यातां परिवर्तिकां ।
 सकक्षुः कठिना वापि सैव श्लेष्मसन्विता ॥”
 अस्यां वातजायामपि पित्ताहुबन्धो बोद्धव्यो
 दाहपाकभावात् । कोषः चर्मकोषः ॥ * ॥

परिवा

अथ तस्याचिकित्सा ।
 “परिवृत्तं घृताभ्यक्तं सुखिन्नसुपनाहयेत् ।
 त्रिरात्रं पञ्चरात्रं वा वातघ्नैः शाल्वग्यादिभिः ॥
 ततोऽभ्यव्य शूने चर्मैः पाटयेत् पीडयेन्मणिम् ।
 प्रविष्टे चर्मणि मणौ खेदयेदुपनाहयेत् ॥
 दद्याद्वातहरान् वस्तीन् क्षिग्धान्यन्नानि भोजयेत् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 परिवसधः, पुं, (परितो वसन्धश्च । परि + वस् +
 उपसर्गो वसेरिति अद्यच् ।) ग्रामः । इति हेम-
 चन्द्रः ४ । २७ ॥
 परिवहः, पुं, (परि सर्वतोभावेन वहतीति । परि
 + वह् + अच् ।) सप्तवायुन्तगतषष्ठवायुः । स
 तु सुवहवायोरुपरिस्थितः । (यथा, सिद्धान्त-
 शिरोमणौ ।
 “भूवायुरावह इह प्रवहस्तदूर्ध्वः
 स्याद्दुहस्तदनुसंवहसंचक्रकश्च ।
 अन्यस्ततोऽपि सुवहः परिपूर्वकाऽस्मात्
 वाहः परावह इमे पवनाः प्रसिद्धाः ॥”)
 परिवारः, पुं, (परिसर्वतो दोषोक्तेखेन वारः
 कथनम् । परि + वद् + भावे चञ् ।) अपवादः ।
 (यथा, महानिर्व्यायतन्त्रे । १ । ४२ ।
 “नीचसंसर्गनिरताः परवितापहारकाः ।
 परनिन्दापरद्रोह-परिवादपराः खलाः ॥” * ॥
 परि + वद् + शिच् + करणे चञ् ।) वीणा-
 वादनवस्तु । इति मेदिनी ॥
 परिवारकः, त्रि, (परिवदतीति । परि + वद् +
 क्तुल् ।) परिवारकर्ता । इति आकरणम् ॥
 परिवारिणी, स्त्री, (परिवदति खरानिति । परि
 + वद् + “सुप्यजातौ शिनिस्ताच्छील्ये ॥” ३ । २ ।
 ७८ । इति णिनिः स्त्रियां ङीप् ।) सप्ततन्त्री-
 युक्तवीणा । इत्यमरः ॥ (यथा, माघे । ६ । ६ ।
 “कलतया वचसः परिवारिणी
 खरजिता रजितावशमाययुः ॥”)
 परिवारविशिष्टा च ॥
 परिवारी, [न] त्रि, (परिवदतीति परिवदितुं
 शीलमस्य वा । परि + वद् + शीलार्थे कर्त्तरि
 शिनिः ।) परिवारकर्ता । (यथा, महाभारते ।
 ७ । ७१ । २६ ।
 “साधूनसूयतां ये च ये चापि परिवारिणाम् ॥”
 परिवारो निन्दा विदातेऽस्य ।) परिवार-
 विशिष्टः । इति परिवारदश्यादख्यर्थे इतिः ॥
 परिवापः, पुं, (परिसर्वत उच्यते इति । परि + वप्
 + चञ् ।) पर्युत्तः । वपनम् । जलस्थानम् ।
 परिच्छेदः । इति मेदिनी । पे २५ ॥
 परिवापनं, स्त्री, (परि + वप् + शिच् + श्रुट् ।)
 सुखनम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 परिवापितं, त्रि, (परिवाप्यते स्त । परि + वप् +
 शिच् + क्त ।) सुखितम् । इत्यमरः । ३ । १ । ५५ ॥
 परिवारः, पुं, (परित्रियतेऽनेन । परि + वृ + करणे
 चञ् ।) परिवजनः । (यथा, रघुः । ६ । १० ।
 “मनुष्यवाहं चतुरस्रयान-
 मथास्य कन्या परिवारशोभि ।